

Рівненський державний гуманітарний університет
Історико-соціологічний факультет
Кафедра політичних наук

УДК 32.001.76
ББК 66.0
П 50

**ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ ТА
ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД.** Матеріали II міжвузівської
науково-практичної конференції молодих політологів.
24 листопада 2010 р. – Рівне: РДГУ, 2011. – 194 с.

ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

**Матеріали II міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів**

24 листопада 2010 р.

Ухвалено до друку рішенням кафедри політичних наук РДГУ.
Протокол № 2 від 17 лютого 2011 р.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2011

Рівне – 2011

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

<i>Мельник Алла</i>	Політика пам'яті особистості	9
<i>Сайгафарова Елеонора</i>	Середній клас як основа стабільного розвитку сучасної України	11
<i>Малиновська Наталія</i>	Політика європейських держав щодо іммігрантів-мусульман	13
<i>Макарук Надія</i>	Агенти політичної соціалізації студентської молоді в Україні	16

СЕКЦІЯ 1. Теоретичні аспекти аналізу політичної модернізації

<i>Байрак Сергій</i>	Інститути громадянського суспільства і держава	19
<i>Гаврилюк Світлана</i>	Маніпулятивна складова політичної влади	21
<i>Кац Еліна</i>	Інформаційний простір і побудова громадянського суспільства	23
<i>Куницька Ганна, Троценко Валерій</i>	Проблема більшості та меншості в теорії демократії	26
<i>Мишляєв Тарас</i>	Членство в Євросоюзі як чинник трансформації національних політичних систем	28
<i>Мельник Ірина</i>	Сутність і різновиди політичного екстремізму	30
<i>Патлашинська Ірина</i>	Типологічні особливості миротворчої діяльності	33
<i>Венгринюк Лілія</i>	Статус нації як інституційованої форми та випадкове явище Роджерса Брюейкера	36

<i>Камзьол Валентина</i>	Інформаційне забезпечення діяльності громадських організацій	39
<i>Криворучко Наталія</i>	Тоталітаризм і XXI століття	42
<i>Герасимчук Іванна</i>	Роль партій у політичній модернізації суспільства	45
<i>Левчук Юрій</i>	Авторитарна і демократична моделі політичної модернізації	47
<i>Горбатюк Катерина</i>	Демократія і неопатримоніалізм у сучасних теоріях політичного розвитку	49
<i>Гривіцький Вадим</i>	Розвиток пеніцітарної системи в умовах модернізації	51
<i>Житнік Олена</i>	Основні технології формування іміджу політичного лідера	54
<i>Левіцький Андрій</i>	Сучасні інформаційні технології як чинник демократизації	56
<i>Осадчук Олена</i>	Політичний імідж як технологія	60
<i>Стельмах Валерій</i>	Механізми представницької демократії	62
СЕКЦІЯ 2. Політична модернізація: міжнародний та регіональний досвід		
<i>Бойківський Любомир</i>	Лібералізація газового ринку ЄС: виклик для Росії	65
<i>Генега Ірина</i>	Концептуальні засади зовнішньої політики Російської Федерації	68
<i>Коваленко Людмила</i>	Європейський союз: нормативно-правове забезпечення виборчого процесу	70
<i>Петрович Інна</i>	Електоральний аналіз сучасної політичної ситуації в країнах Латинської Америки	72

<i>Руденко Катерина</i>	Націоналістичні партії Великобританії	74	<i>Карпенюк Юлія</i>	Повноваження виконавчих органів місцевого самоврядування у сфері соціального захисту: вітчизняна специфіка	100
<i>Стукан Ірина</i>	Особливості інтеграції Хорватії до Європейського уроки для України	75	<i>Артемів Віталій</i>	Вплив зовнішньополітичних факторів на національні інтереси України	102
<i>Федорак Світлана</i>	Проблема невизнаних держав Кавказького регіону: зовнішньополітичний фактор	79	<i>Багнюк Олександр</i>	Перспективи України на сучасному етапі євроінтеграції	105
<i>Брень Сергій</i>	Загальна ситуація зі свободою слова в Республіці Білорусь	81	<i>Бразалук Любов</i>	Розвиток інституту президентства в Україні	107
<i>Варжель Надія</i>	Студентський революційний рух у Росії кінця XIX - початку XX ст. як фактор політичної модернізації	83	<i>Вавулич Олександр</i>	Проблеми базування Чорноморського флоту Російської федерації на території України	110
<i>Климчук Тетяна</i>	Стратегія розширення НАТО за рахунок східних країн	84	<i>Вусатий Борис</i>	Спортивна політика України в умовах глобалізації	112
<i>Конончук Оксана</i>	Реформи М.М. Сперанського і їх роль у модернізації політичної системи Російської імперії	86	<i>Васильєва Олександра</i>	Жіночий рух в Україні як необхідний елемент розвитку громадянського суспільства	115
<i>Кобець Сергій</i>	Відносини РФ та НАТО на сучасному етапі розвитку системи колективної безпеки	88	<i>Галганець Сергій</i>	Вплив ЗМІ на формування електоральної поведінки громадян України	117
<i>Мельник Наталія</i>	Проблема взаємних територіальних претензій між Україною та Румунією	90	<i>Горбова Юлія</i>	Україна і Польща: моделі політичної модернізації	121
<i>Сотніков Ілля</i>	Врегулювання конфліктів та миротворчий процес	93	<i>Гольберт Юлія</i>	Діяльність молодіжних громадських націоналістичних організацій в Україні	123
<i>Філіпцов Олексій</i>	Транскордонне співробітництво як чинник європейської інтеграції України	95	<i>Градовий Павло</i>	Перший всеукраїнський референдум	125
	СЕКЦІЯ 3. Проблеми і перспективи політичної модернізації в Україні		<i>Григор'єва Юлія</i>	Особливості формування багатопартійної системи в Україні	127
	Підсекція 1		<i>Дзерун Сергій</i>	Національна ідея як чинник політичної модернізації	129
<i>Українець Віктор</i>	Профілактика етнічного екстремізму в Україні	97	<i>Карпюк Тарас</i>	Формування німецького етнодемографічного сегменту Волині 1800-1945 рр.	131

<i>Кондратюк Марія</i>	Політико-адміністративна модернізація політичної системи України	134	<i>Пшенична Олена</i>	Політична еліта як чинник демократизації в сучасній Україні	170
<i>Кравчук Інна</i>	Стратегія та напрямки розвитку екологічної політики України за роки незалежності	136	<i>Ралець Андрій</i>	Право на свободу слова і думки в сучасній Україні	173
<i>Красько Ольга</i>	Проблема реалізації прав людини в Україні	139	<i>Самчук Інна</i>	Правляча еліта в Україні: особливості формування та функціонування	175
<i>Кузьменко Віталій</i>	Інформаційна безпека України	141	<i>Сверба Людмила</i>	Громадська оцінка діяльності „помаранчевої” політичної еліти	177
<i>Ліннік Юрій</i>	Цензура і свобода слова в Україні: політичний аспект	144	<i>Сирота Дмитро</i>	Особливості оптимізації виборчого процесу на місцевих виборах 2010 р. в Україні	180
Підсекція 2					
<i>Штука Ірина</i>	Аспекти модернізації політичної системи України	147	<i>Тимошенко Віта</i>	Політичні технології в сучасній Україні	182
<i>Пікула Микола</i>	Місцеві вибори – 2010 в Рівному: погляд зі сторони	150	<i>Шимко Ольга</i>	Модернізація державного управління в контексті реформування політичної системи України	186
<i>Троян Віктор</i>	Національна ідентичність у вимірі сучасного українського суспільства	153	<i>Ярмолюк Оксана</i>	Проблеми молодіжної політики в сучасній Україні	189
<i>Янчарук Олег</i>	Проблеми політичної модернізації в Україні	155	<i>Шмигельська Ольга</i>	Особливості взаємодії державної влади і молоді в процесі демократизації українського суспільства	192
<i>Луцук Марія</i>	Особливості електоральної культури в сучасній Україні	158			
<i>Макарчук Наталія</i>	Вітчизняна специфіка формування іміджу політичного лідера	160			
<i>Мищук Ольга</i>	Вектори еволюції політичної культури сучасної України	163			
<i>Овдійчук Ірина</i>	Проблема демократичності виборчих технологій на президентських виборах 2010 р. в Україні	165			
<i>Ошурко Юлія</i>	Діяльність політичної опозиції як складова демократизації в сучасній Україні	168			

рамкових угод існує ще близько 10 окремих угод та низка допоміжних нормативних актів.

Проблема базування ЧФ Росії включають в себе досить багато проблем:

- щорічні мільярдні збитки України через несплату за оренду землі, майна, баз, забруднення отруйними речовинами воєнного призначення прибережних вод Чорного моря з боку Росії;

- незаконний продаж нерухомості, спираючись на підтримку адміністрації Севастополя, під виглядом будівництва житла для військовослужбовців ЧФ, за символічну ціну розпродавав багато землі російським комерсантам, чим також грубо порушувались підписані угоди, оскільки землі і майно, передані в оренду ЧФ РФ мали використовуватись виключно за цільовим призначенням. Лише за офіційними даними МЗС України самовільно захоплені ЧФ ділянки землі, акваторії, майнові комплекси та інші фонди (це – 75 земельних ділянок, площею більше 150 гектарів, 86 об'єктів) використовуються безпідставно на безоплатній основі.

- 13 серпня 2008 року, після відомих подій на Південному Кавказі і військового конфлікту, в якому взяли участь кораблі ЧФ РФ, Президент України В. Ющенко підписав Укази № 706/2008 та № 705/2008, якими були запроваджені нові правила перетинання державного кордону України (дозвільний механізм) військовослужбовцями, військовими кораблями (суднами забезпечення) і літальними апаратами ЧФ РФ, а також механізм погодження пересувань підрозділів флоту територією України.

- у період з січня 2008 р. по січень 2009 р. військовослужбовцями ЧФ РФ було здійснено 521 правопорушення та 16 злочинів, серед яких нанесення тяжкого тілесного ушкодження. З 1 вересня 2008 р. по 24 січня 2009 р. зі 137-ми повідомлень про перетин державного кордону кораблями ЧФ РФ 78 повідомлень надіслані з порушенням законодавства України. У 17-ти випадках кораблі ЧФ РФ й екіпажі кораблів Чорноморського флоту свідомо відмовлялись від проходження прикордонного контролю під час перетину державного кордону України.

Базування ЧФ РФ несе небезпеку державному суверенітету України через:

- підігрівання сепаратизму й підтримка антиукраїнських організацій в Україні;
- перешкоджання зовнішньополітичним намірам України;
- втручання у внутрішні справи України;
- самочинне захоплення об'єктів у Криму;
- перешкоджання українському правосуддю;

- відкрите зазіхання на українські землі;
- свідоме невиконання базових угод між Україною та Росією;
- незаконне втручання військовослужбовців ЧФ РФ у діяльність військовослужбовців ЗС України (незаконна діяльність патрулів ЧФ РФ у місцях дислокації ЧФ РФ).

Угода між Україною і Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України говорить про те, що термін перебування Чорноморського флоту Російської Федерації продовжено на 25 років, до 28 травня 2042 року з наступним автоматичним подовженням на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна зі сторін не повідомить письмово іншу сторону про припинення дії Угоди не пізніше, ніж за один рік до завершення терміну дії. Оплата за перебування флоту складається зі щорічних платежів у 100 мільйонів доларів США на рік, починаючи з 2017 року.

З точки зору національних інтересів, продовження перебування Чорноморського флоту РФ на території України є неприпустимим. Чорноморський флот РФ був і залишається фактором військового, а головне, політичного тиску на Україну. Під час свого перебування на території України ЧФ РФ регулярно порушував українське законодавство, ігнорував рішення українських судів, самовільно переміщував по Криму зброю, у тому числі ракети, глумився над національною символікою, був осердям п'ятої колони Москви в Україні.

Можна констатувати той факт, що Україна навмисне «закриває очі» на ті негативні моменти котрі присутні в українсько – російському воєнно – політичному співробітництві. Порушення РФ законів України, та неприпустима поведінка військовослужбовців ЧФ РФ в Криму, свідчить про те, що Росія потурає всіма морально – етичними, законно – правовими нарами щодо України.

Вусатий Борис

*(студент 4 курсу Рівненського державного гуманітарного університету спеціальності „Політологія”,
наук. керівник – к.і.н. Невинна Г.Я.)*

СПОРТИВНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Спорт представляє полі функціональне явище сучасного суспільства. Розвиток національних систем спорту в сучасних умовах відбувається під впливом і в контексті розвитку міжнародного спорту.

Міжнародний спортивний рух проявляє всі основні форми міжнародної інтеграції – економічної, політичної, культурної, інформаційної та рекреативно-розважальної, туристичної.

В другій половині 20 століття міжнародний спорт набуває рис явища глобального масштабу. Олімпійські ігри, світові чемпіонати з футболу в останні десятиліття перетворились в події всесвітнього масштабу, що охоплюють всі країни світу і за масштабом інтеграції країн всього світу можуть порівнюватись тільки з Всесвітньою виставкою «ЕКСПО». А такі спортивні міжнародні організації як Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК), Міжнародна федерація футболу (ФІФА) поряд с ООН, МВФ, ВТО, МОТ та іншими структурами увійшли в групу глобальних акторів, що та виконують роль інститутів глобального управління.

Вагомий внесок в дослідження проблем розвитку спорту в умовах глобалізації представляють роботи Дж.Магуайра, Р.Робертсона, Р.Гуліанотті, Л.Аллісона, О.Мільнштейна, С.Гуськова, В.Столярова, П.Віноградова, К.Кулінковича, А.Григор'янца, В.Платонова, О.Вацеби, М.Дутчака, Ю.Зайдовома, О.Римара, О.Ярмолюк та інших.

В світлі критичного аналізу розвиток глобального спорту в певній мірі проявляє риси ліберального проекту глобалізації, що отримав назву «глобалізм». В такому аспекті спорт виступає елементом та механізмом процесів як неоптимального, нерівного, несправедливого розподілу та споживання економічних та соціокультурних ресурсів в глобальному масштабі, так і екологічно неперспективної експансії по відношенню до природного середовища. З позитивної точки зору, глобальний спорт робить свій особливий внесок в розвиток міжнародної інтеграції та співпраці, в процеси становлення глобального суспільства та зростання культурного різноманіття.

Україна є державою з розвинутою системою спорту, що демонструє значні досягнення на світових спортивних змаганнях. Всьому світу відомі імена таких спортсменів, що представляли та представляють незалежну Україну на міжнародних чемпіонатах та Олімпійських Іграх, як Оксана Баюн, Сергій Бубка, Яна Клочкова, Вячеслав Олейник, Лілія Подкопаєва, Тимур Таймазов, Інса Кравець, Рустам Шаріпов, Валерій Гончаров, Катерина Серебрянська, Анна Безсонова, Андрій Шевченко, брати Віталій та Володимир Кличко.

Система організації та управління розвитком спорту в Україні, як і в інших країнах, включає три основні сектори – державний, комерційний та громадський, взаємодія яких визначає

інституціональну модель національного розвитку спорту. З точки зору фахівців, система спорту в Україні має ознаки інтегрованої – державно-ліберальної моделі її організації та управління. В цій моделі держава відіграє важливу роль в організаційному та матеріально-фінансовому забезпеченні спорту. При цьому розвиваються комерційні основи організації спорту, в тому числі ринок спортивних послуг та товарів.

Важливим напрямом державної спортивної політики України є підтримка спорту вищих досягнень, зокрема олімпійського спорту, що представляють нашу країну на міжнародній арені, формують та підвищують її імідж в глобальних масштабах. На початку 90-х р. були створені Національний Олімпійський Комітет України, Національні федерації з різних видів спорту, що ввійшли в МОК та Міжнародні спортивні федерації. В 2010 р. Україну на міжнародних змаганнях представляють 145 національних збірних команд з різних видів спорту (42 збірні з олімпійських літніх видів спорту, 79 – з не олімпійських видів, 13 – зимових видів спорту).

В 2008 році українська олімпійська збірна команда у складі 254 спортсменів взяла участь в Олімпійських Іграх в Пекіні, та виборола 7 золотих, 5 срібних та 15 бронзових медалей. Українська олімпійська команда зайняла 11 місце в загальному медальному заліку (серед 204 країн-учасниць).

Досягла успіху і збірна команда України на Параолімпійських Іграх в Пекіні (2008 рік), зайнявши 4 місце по кількості медалей (74 медалі). На перших Юнацьких Олімпійських Іграх в Сінгапурі в 2010 році молоді українські спортсмени зайняли 4 місце, завоювавши 33 нагороди.

Україна залучається до розвитку глобального спорту і через проведення у країні чемпіонатів світу з різних видів спорту - гімнастики, боротьби, хокею та інших видів спорту. На сучасному етапі Україна разом з Польщею активно готується до проведення Чемпіонату Європи з футболу в 2012 році – найбільших спортивних змагань на європейському континенті. Весною 2010 року Президент України В.Янукович запропонував розпочати підготовку України до проведення в 2022 році Зимових Олімпійських ігор у Карпатах.

Таким чином, сучасний етап розвитку спорту в Україні пов'язаний не тільки з формуванням та вдосконаленням діяльності національної системи спорту та спортивних організацій, а й підвищенням його ролі в системі глобального спортивного руху.

Наукове видання

**ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ:
СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД**

**Матеріали II міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів**

24 листопада 2010 р.

Підписано до друку 17.02.2011 р. Формат 60x84.
Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 10,95. Замовлення № 101/1. Наклад 300.

Редакційно-видавничий відділ
Рівненський державний гуманітарний університет
33028, м. Рівне, вул.С.Бандери,12

П 50 **ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ
ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД.** Матеріали
II міжвузівської науково-практичної конференції
молодих політологів. 24 листопада 2010 р. – Рівне:
РДГУ, 2011. – 194 с.

УДК 32.001.76
ББК 66.0

© Рівненський державний гуманітарний
університет, 2011